

Maria Pikulińska-Ciuk

Zamość

Informator Archeologiczny : badania 10, 321-322

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na obecnym etapie badań dwór w Wojsławicach można datować na XVI wiek.

Materiał ruchomy, po opracowaniu, złożony zostanie w Muzeum Regionalnym w Sieradzu.

Badania będą kontynuowane.

WROCLAW
Arsenał

Wojewódzki Ośrodek
Archeologiczno-Konser-
watorski we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Stanisław Florek. Finansował WOAK. Pierwszy sezon badań. Okres nowożytny, ślady osadnictwa średniowiecznego.

W południowo-wschodniej części dziedzińca Arsenału Miejskiego, podczas ziemnych robót instalacyjnych odkryto kamienne kule oraz liczne ułamki naczyń późnośredniowiecznych.

Celem podjętych badań ratowniczych było rozpoznanie stratygrafii południowo-wschodniej części dziedzińca oraz zabezpieczenie naruszonych nawarstwień. Przebadano powierzchnię 74 m². Wydzielono trzy poziomy stratygraficzne. Pierwszy to warstwa najmłodsza, przemieszana i związana z funkcjonowaniem Arsenału. Na głębokości 1,5 - 1,7 m zalegała warstwa związana ze średniowiecznym osadnictwem. Głębiej natrafiono na ślady osadnictwa z XII/XIII w.

Ogółem wydobyto ponad 2500 kul wykonanych z granitu i z piaskowca oraz kilkaset ułamków naczyń glinianych. Odkryte pociski wyszły z użycia w XVI w. Nieliczne fragmenty naczyń wczesnośredniowiecznych potwierdzają przypuszczenia oparte na zapiskach kronikarskich, że obecny arsenał posadowiony jest na obszarze książęcej wsi Sokolniki.

Badania będą kontynuowane.

ZAMOSC

P.P. Pracownia Konserwacji
Zabytków - Pracownia
Archeologiczno-Konserwa-
torska Oddziału w Warszawie

Badania prowadziła mgr Maria Pikulińska-Ciuk. Finansowała Dyrekcja Rozbudowy Miasta Zamościa. Pierwszy

sezon badań. Kościół i klasztor Franciszkanów w obrębie miasta z XVII i XVIII wieku.

Badania skoncentrowano w dwu punktach. Jeden wykop założono prostopadle do zachodniego skrzydła klasztoru, uzyskując przekrój przez całe skrzydło, drugi zaś wytyczono tak, aby odsłonić połączenie klasztoru z kościołem.

Lokalizację wykopów ustalono w oparciu o wyniki badań geofizycznych. Badania ustaliły:

- 1/ stratyografię użatkowania terenu,
- 2/ istnienie poziomów budowy, remontów i rozbiorów klasztoru,
- 3/ brak piwnic pod zachodnim i północnym skrzydłem klasztoru,
- 4/ mury klasztoru zostały dostawione do murów kościoła,
- 5/ możliwość, że w północno-zachodnim narożniku klasztoru była ustawiona wieża,
- 6/ badania dostarczyły dużą ilość materiału zabytkowego: ceramiki, szkła, kafli, metali i kości z okresu egzystowania klasztoru tzn. wieku XVII i XVIII, a także z okresu bezpośrednio przed wystawieniem klasztoru z przełomu XVI/XVII wieku.

W związku z propozycją władz miasta rekonstruowanie zarysu murów klasztornych na powierzchni placu, zostanie rozszerzone zarówno badaniami archeologicznymi jak i geofizycznymi.

Materiał uzyskany z badań złożono w Pracowni Archeologicznej PKZ w Warszawie.

ZAMOSĆ
Bastion VII

Muzeum Archeologiczne
w Krakowie

Badania prowadzili mgr Marcin Biborski i mgr Tadeusz Wójcik /autor sprawozdania/ przy współudziale mgr Anny Ruszar i mgr Romualdy Lelek. Kierownik prac dr Kazimierz Radwański. Finansowała Dyrekcja Rozbudowy Miasta Zamościa. Pierwszy sezon badań. Fortyfikacje miejskie z XVI-XIX w.

Wykopiska w obrębie bastionu VII stanowią wstępny etap prac konserwatorskich zmierzających do zabezpieczenia relikwów fortyfikacji i zagospodarowania obiektu. Chodziło o zorientowanie się w: